

WORLD PARROT TRUST

PsittaScene Summer/sommar 2017

Översättning Maria R. Borgh och Lars Persson/Åsa Persson

www.parrots.org

sweden@parrots.org

INNEHÅLL

- 4 Från redaktionen - *Meddelande från redaktören*
6 Hopp om bekämpning av boliviansk fågelhandel: - *Wild Parrots Conservation Centre (CREA)*
10 Berättelse i en fjäder - *Chris Maynards anmärkningsvärda konst*
12 Återställandet av Bonaire: *Att säkra överlevnaden hos arter beroende av en torr skog*
16 Artprofil: - *Kubaamazonen*
18 Sidor om sällskapsdjur: - *Papegojan som tuggar*
20 En hyllning till Audrey Reynolds - *Ett farväl till Paradise Park och en WPT-matriark*
22 PsittaNytt - *Papegojnyheter och händelser, bokrecension, WPT-kontakter*
24 Papegojor i det fria - *Gulörad parakit*
-

PÅ OMSLAGEN

Foto © Birthe & Bent Pedersen

Det finns fjorton arter av den brunstrupiga parakiten (*Eupsittula pertinax*) i den neotropiska regionen. Denna fågel, underarten *xanthogenia*, fotograferades på Bonaire då den skickligt navigerar bland vassa taggar på en gigantisk rörkaktus. Lär er mer om denna papegojas hemö och en lokal organisations ansträngningar för att bevara dess speciella torra skog.

Läs mer på sidan 12, **Återställandet av Bonaire**

FRÅN REDAKTIONEN

Meddelande från redaktören

Jag sitter här och skriver och tänker på hur överraskande fotografier är. Fotografering, när den är väl utförd, kan förmedla många känslor, tankar och idéer.

En av de bästa sakerna med arbetet att rädda papegojor är bilderna vi tar emot från talangfulla och dedikerade fotografer från hela världen. Tillsammans med färg och mångfald finns glädje, sorg och regelbundet vardagligt papegojliv i dessa konstverk. Det finns stora flockar av undulater som flyger i tandem till någon osynlig kraft och regnbågslorier som söker föda i blommande träd. Amazoner, aror och parakiter möts vid lerbranterna. Och vi ser det allvarliga ansiktet på en kakapo, som skyggt ser upp på oss från den gröna undervegetationen. Dessa extraordinära bilder förbluffar även oss här på WPT.

I denna utgåva av *PsittaScene* hittar du många av dessa otroliga och berättande bilder. Dessutom berättas om återplantering av skog på ön Bonaire och mer om andra chanser-till-livet räddning och

rehabilitering av papegojor. Skötsel av sällskapsfåglar är ett annat ämne. Var och en av dessa fotografier berättar en historia som du inte kommer att glömma.

Vi hoppas att du är lika inspirerad som vi.

Desi Milpacher

WPT Publications Editor, redaktör

VILKET BLIR DITT ARV?

Låt din dedikation till papegojor få en fortsättning.

Att lämna en testamentsgåva till World Parrot Trust genom din egendom kan vara ett av de enklaste och mest tillfredsställande bidragen du någonsin kommer att göra.

Besök vår hemsida på parrots.org/legacy eller kontakta närmaste kontor (*se sidan 23.*)

LÄMNA ETT ARV

Hyacintaror © Charles Bergman

PAPEGOJKALENDERN FÖR 2018 FINNS NU ATT KÖPA!

Njut av 12 månaders fantastiska papegojfoton. Försäljningen stöder bevarandet av papegojor.

Få din kalender online: parrots.org/calendar

HOPP OM BEKÄMPNING AV BOLIVIANSK HANDEL MED FÅGLAR

Wild Parrots Conservation Centre (CREA)

Artikel av World Parrot Trust

Alla foton © CREA

Staden Santa Cruz de la Sierra, med en befolkning på 2 miljoner, är en ångande blandning av grönskande regnskog och karnevalsatmosfär. La Paz, å andra sidan, är en stad uppe på Andernas högplatå på cirka 3 600 meters höjd där luften är både torr och tunn.

De två städerna är ganska olika varandra i dessa avseenden, men det finns en sak de delar: båda tar emot ett stort antal lokalt fångade papegojor.

Bolivia har en omfattande handel med vilda djur, där de flesta fångade papegojor hamnar i dessa två städer. I många latinamerikanska länder har folk papegojor som sällskapsdjur på samma sätt såsom människor i Nordamerika och Europa har hundar och katter.

För att tillgodose denna efterfrågan i Bolivia fångar lokalbefolkningen papegojor och besökande mellanhänder köper dem för att sälja dem med vinst på stora djurmarknader i de stora städerna.

Men boliviansk lag är tydlig i det att alla naturresurser är statens egendom. Lokalbefolkningen kan nyttja dessa resurser när tillstånd ges i form av licenser eller tillstånd, men regeringen tillåter inte fångst och handel med papegojor.

Åttio procent av den lokala handeln med vilda djur i Bolivia inbegriper papegojarter, vissa i stor utsträckning utrotade i naturen. Denna handel är särskilt svår för ungar som fångas till försäljning som husdjur. Tack och lov finns det många sätt att stoppa handeln på olika nivåer.

En av städerna som arbetar hårt med problemet är Santa Cruz under beskydd av "Natural Resources Direction". Därför förekommer det konfiskationer av nästan 700 papegojor om året enbart i Santa Cruz och med ännu högre antal i övriga landet.

Som ett resultat av detta är befintliga räddningscentran i Bolivia överfulla och på grund av brist på utrymme att hysa dem kan inte alla fåglar konfiskeras. Dessa centran är alltid fulla och har inte möjlighet att planera för nyanlända fåglar eller hur man kan hantera dem efteråt.

Situationen gör att man är i stort behov av den nya anläggningen i Santa Cruz: 2.500 papegojor som potentiellt kan gå igenom rehabiliteringssystemet *varje år* är inte uteslutet.

DEN LOKALA LEDNINGEN I SANTA CRUZ FÖRSÖKTE 2016 ATT ÄNDRA PÅ DETTA.

Under mitten av 2016 etablerades "The Wild Parrots Conservation Centre" (CREA) på en något ovanlig plats nämligen på en 1,3 hektar stor plats inom ett övergivet oljebolags markområden inom Santa Cruz Departmental Governments egendom.

CREA sköts genom en allians av "Bolivian Parrots Conservation Foundation" (CLB) och "Departmental Government of Santa Cruz" under ledning av "Natural Resources Direction" (DIRENA). "The First Attention Wildlife Centre" (CAD) finns i närheten och tjänar som mottagningsstation för inkommande fåglar. Det huvudsakliga målet för CREA är att rehabilitera konfiskerade papegojor och frisläppa dem på mest möjliga effektiva sätt. Ett ytterligare mål är att reducera problemen som för närvarande existerar i att öka smidigheten mellan räddning och frisläppning.

Lika viktigt att inkludera är utvecklandet av miljöutbildningsaktiviteter vid CREA och i staden Santa Cruz, att utöka kunskapen inom området papegojrehabilitering, att sköta fåglar i fångenskap och vid frisläppning, delta i forskning som rör papegojor i fångenskap, att skapa riktlinjer för övervakning vid frisläppning och tiden därefter samt att stifta lagar för att mera effektivt förhindra handel med fåglar i landet.

Den nuvarande räddnings- och rehabiliteringsprocessen fungerar enligt följande: varje djur som konfiskeras av den bolivianska regeringen kommer till CAD där de stannar omkring 20 dagar innan de sänds till räddningscentrumet i Santa Cruz. Det finns fyra andra centran i staden men inget av dessa har för närvarande möjligheter att fullfölja hela proceduren med rehabilitering och frisläppning.

Detta särskilda hinder har nu eliminerats tack vare skapande av det nya CREA samt CADs mottagnings- och karantänmöjligheter som finns i omedelbar närhet.

Från och med nu kommer kostnads- och skötselprocessen och hela rehabiliteringsprocessen att ansevärt påskyndas och därmed kommer fler fåglar att kunna mottas och få den skötsel som de så väl behöver. Då fåglarna avslutat sin karantän vid CAD sänds de till ett annat område för isolering vid CREA för vidare observation.

CREA är välutrustat med olika rum och även flygmöjligheter för fåglarna. Det finns rehabiliteringsvoljärer, ett rum för handmatning och skötsel av ungar, ett annat rum för veterinärbehandling samt ett annat för matlagning.

För närvarande huserar 145 papegojor i centrumet och det finns sju olika arter som weddellparakit (*Aratinga weddellii*), chiririparakit (*Brotogeris chiriri*), vitögad parakit (*Psittacara leucophthalma*), blåkronad parakit (*Psittacara acuticaudatus*), blåhuvad papegoja (*Pionus menstruus*), blåpannad amazon (*Amazona aestiva*) och dvärgara (*Ara severus*).

Pengar och resurser krävs för att omhänderta dessa fåglar och att ge dem mat och att rehabilitera dem. Centrumet har tekniskt och finansiellt stöd från partnerorganisationen World Parrot Trust och initialt stöd erhöles från Folke Peterson Foundation och Boguth-Jonak-Stiftung för infrastruktur.

Ytterligare stöd kommer att komma genom olika åtgärder och initiativ såsom:

- **Internationellt volontärprogram:** Uppmuntran av volontärer att hjälpa till med alla typer av aktiviteter liksom att generera inkomster till centrumet. Volontärer kommer att hjälpa till med att ta hand om rehabiliteringen av papegojor och papegojungar enligt ett 24-timmars program, ordna med grönsaker och annan föda till fåglarna och ytterligare andra saker.
- **Turism:** Partnerskap med olika företag för att få turister till CREA där de får betala en avgift. En framtida byggnad inkluderar en tunnel där besökarna kan se papegojorna under deras rehabiliteringsperiod utan att kunna ses.
- **Handel:** Försäljning av t-shirts, nyckelringar och andra samlarartiklar till vinst i de lokala affärerna i Santa Cruz och en gåvobutik vid CREA.
- **Donationer och lotterier:** Årliga lotterier med priser och försäljning av nålar på hotell, vårdshus och privata företag och vid CREA.
- **Träningskurser och arbetsmöten:** Anordnande av årliga seminarier och kurser vid CREA som särskilt lyfter ämnen om bevarande av papegojor och skötsel av fåglar i fångenskap, träning för användning av GPS och andra verktyg för bevarande och forskning samt instruktioner för guidning och fågelskådande.
- **Vård:** Att odla växter för att återskapa skogar inom privata områden liksom trädgårdsskötsel för privata bostäder.

För att summera kommer CREAs åtgärder och dess stödaktiviteter att starkt bidra till att underlätta och stödja hela processen med att kunna konfiskera papegojor och rehabilitera dem. CREA kommer också att bli en central organisation där vetenskapsmän/kvinnor, lokalbefolkning och besökare kan skapa en ny framtid för de vilda papegojorna i Bolivia.

Kommentar: *Det är definitivt inte omöjligt att potentiellt så många som 2 500 papegojor kan tas om hand vid rehabiliteringscentrumet varje år.*

BILDTEXTER

Chiririparakiter i en CREA utomhusvoljär.

(vänster) Handuppfödda räddade ungar. **(överst till höger)** Konfiskerade chiririparakiter som kommer till CREA. **(nederst till höger)** Utomhusvoljär för att stärka flygförmågan och öka styrkan.

(överst) Dvärgaror som uppskattar frukt. **(nederst till vänster)** Chiririparakitungar som kurar ihop sig.

(nederst till höger) En svag blåpannad amason väntar på omvårdnad.

(vänster) Fågelmat vid CREA. För tillfället köps föda i affärer men snart kommer lokal inhemsk mat att erbjudas som en del i lärande- och rehabiliteringsprocessen. **(höger)** Chiririparakiter som festar i rehabiliteringsvoljären.

BERÄTTELSE I EN FJÄDER

CHRIS MAYNARDS ANMÄRKNINGSVÄRDA KONST

Chris Maynard är en konstnär som fascinerar av fjädrar och fåglars flykt. Du kan se det som hans livs passion. Han svävar fram på ett jordbundet sätt och arbetar med en eterisk konstform nämligen fjäderskulptur.

Maynards mor var professionell konstnär som tidigt involverade honom i kreativa projekt. Ett av hans första minnen är när de båda gjorde en bok av tyg med målningar av drakar till hans småsysstrar. Han började sitt arbete med fjädrar då han var tolv år. Ekologi och biologi där han har gedigna kunskaper är sammanvävda med konsten och han förmedlar individuella historier med delikat precision och realism.

För Maynard är varje fjäder en liten bit med perfektion, ett underverk av ingenjörskonst och natur. "Fjädrar utgör naturens höjdpunkt, en kombination av funktion och skönhet. De gör flygandet möjligt, isolerar mot vatten, sol och vind och deras färger och mönster hjälper dem att gömma sig eller attrahera andra fåglar".

Att få tag på fjädrar är inte så lätt som att bara gå ut på gården och hämta dem. Fjädrarna från inhemska fåglar är inte legala att äga i USA på grund av "North American Migratory Bird Act". Denna akt lagstiftades för decennier sedan för att hindra folk från att döda fåglar för exempelvis ett hattmode. De fjädrar Maynard använder är från privata voljärer och zoologiska trädgårdar och kommer från fåglar som inte är inhemska i USA.

För att förbereda en fjäder för skulptering så rengör han den och stabiliserar den i en process som han utvecklat genom att använda klister och tryck.

Hans favoritverktyg i arbetet är små oftalmiska kirurgiska saxar, tänger och förstoringsglas som han ärvde från sin far som var ögonkirurg.

Då han har en designplan för fjädern klar börjar han en process som utgör ett delikat otroligt noggrant detaljarbete, uppdelning och formgivning av föremålets minutiösa former och mönster. Han uppnår olika effekter beroende på typ av fjäder, om det är styva flygfjädrar eller böjligare stjärtfjädrar. En berättelse framkommer långsamt under bearbetandet, skärandet, placeringen och klistringen av fjädrar på bakgrunden.

Till sist använder han insektsnålar för att markera utskurna delar på duken för att skapa djup och skuggor bakom fjädrarna.

Slutresultatet är slående och många instämmer. Hans unika fjäderkonstverk är erkända och eftertraktas av konstsamlare, fågelälskare och andra intresserade runt om i världen. Maynards renommé stiger med visningar över hela USA och i Storbritannien, Nya Zeeland, Spanien, Australien och Japan.

"Jag älskar livet och alla dess former, dess mysterier och känner stor vördnad. Fjädrar innehåller många aspekter på livet. Mitt arbete med fjädrar ger mig en tillfredsställande plats från vilken jag kan se världen".

Chris Maynards konst är sannerligen en hyllning till livet.

För att se mer av Chris arbete i hans skapelseprocess besök hans webbplats Featherfolio.com.

Här finns även en video.

AUKTION FÖR BEVARANDE

WPT uppskattar otroligt mycket samarbetet med konstnären Chris Maynard i en särskild välgörenhetstillställning, nämligen en auktion online med två originalskulpturer och 10 exklusiva trycksaker. **Med början i september**, så kommer en del av försäljningsvinsten att stödja aktiviteter inom *The Ara Project, Araprojektet*, i Costa Rica.

Registrera er för att få information då auktionen börjar: parrots.org/auction

Bildtext: *Mödosam fixering av en fjäder på en bit skumbräda.*

ÅTERSTÄLLANDET AV BONAIRE

ATT SÄKRA ÖVERLEVNADEN HOS ARTER BEROENDE AV EN TORR SKOG

Ön Bonaire ligger i den Karibiska övärlden och är fysiskt kärv men också vacker. Den är belägen på läsidan utanför Venezuelas kust och dess ekosystem har olika negativa inslag såsom konstanta torra vindar, hög värme samt mänskliga störningar av olika slag. Men växterna och papegojorna är tåliga.

Bonaire är hemorten för många växter och djur såsom två hotade arter av buskar och papegojor som gulskuldrade amazoner (*Amazona barbadensis*) och brunstrupiga parakiter (*Eupsittula pertinax*).

Här finns också åtskilliga arter som inte finns någon annanstans i världen. De har anpassat sig till denna speciella torra skogsbeklädda ö och står emot ett extremt klimat och allt det negativa som i nutid påverkat som skogsavverkning, konkurrens från icke inhemska arter och överbetning. Torra skogshabitat är bland de minst utforskade och bevarade habitaterna i världen och ändå utgör de omkring hälften av jordens beskogade områden. På Bonaire domineras största delen av ekosystemet av ett fåtal trädarter. Endast få mogna stora träd finns kvar och ett antal inhemska arter är nästan helt utrotade. Färre stora träd betyder mindre regnmängder och detta medverkar till ihållande torka.

Resultatet av förlust av växtdiversitet tros driva de gulskuldrade amazonerna till att skaffa föda i de urbana områdena vilket leder till konflikter med fruktodlare. En lokal organisation har börjat arbeta med att restaurera och balansera detta känsliga och ömtåliga ekosystem. Echo har varit en WPT-partner i nästan två decennier och är en liten, ambitiös och icke-vinstdrivande organisation vars mål är att säkra framtiden för den gulskuldrade amazonen på Bonaire, där den enda populationen av denna papegojart finns utanför Venezuela.

”Echo’s Habitat Restoration and Reforestation program” finansieras av “the Ministry of Economic Affairs” i Nederländerna och “Openbaar Licham Bonaire” och programmet arbetar med att återvinna och återetablera dussintals trädarter som ursprungligen fanns på ön.

Det är ett ambitiöst projekt som potentiellt kommer att gynna allt levande på ön.

VARFÖR SKA MAN PLANTERA TRÄD?

Träd alstrar syre, filtrerar bort luftburna förorenande ämnen, erbjuder habitat och födoresurser åt hundratals arter, berikar de lösa jordlagren, skyddar mot erosion och hjälper till att kyla ner planeten.

Återskogningsprogrammet ger ett bidrag till den globala vegetationen med en variation av arter som bidrar till den globala och detta sker genom 20 000 frön. Dessa kommer att planteras under den tid programmet varar.

Trädplantering gynnar även Bonaires befolkning. Dessa aktiviteter uppmuntrar lokalbefolkningen till deltagande och samarbete och detta kommer slutligen att få en positiv inverkan på klimatet, förbättra det lokala jordbruket, förbättra sammansättningen hos de lösa jordlagren och öka motståndskraften mot klimatändringar.

Inhemska växter som djur i det fria livnär sig på kommer att återetableras – gulskuldrade amazoner älskar särskilt Kalbas, katalpaväxt (*Crescentia cujete*) och Hobafrukter, sumakväxtart (*Spondias mombin*) liksom frökapslar av Oliba, släktet Quadrella och familjen kaprisväxter (*Capparis odoratissima*).

Återskogning är en komplex process. Det är ett antal steg till kultivering och plantering, något som görs genom att samla livskraftiga frön av utvalda arter, att behandla dem och låta dem gro, återplantera dem så rötterna får utrymme att växa och sedan låta plantorna växa till sig, plantera och märka och övervaka dem med GPS och slutligen krävs allmän skötsel. Echo utför ett storskaligt återskogningsprojekt med målet att skydda tio inhägnade områden på allmän mark. Sedan september 2016 har den nederländska armén assisterat med arbetet med dessa speciella zoner. Varje område utgör cirka ett hektar och planläggs specifikt för att hindra främmande gräsätare som getter, åsnor och grisar från att ta sig in och äta upp plantorna.

Teamet samlar in grundläggande data om träden så att deras tillväxt kan kontrolleras över tid. Plantering av fröplantor är optimalt i september eller oktober då regnperioden startar.

Hanterandet av dessa värdefulla växter är den största utmaningen för volontärer och för staben. Vatten måste föras in och varje planta vattnas för hand. Marken är svår att gräva i. Berggrunden utgörs av kalksten som härrör från koraller och att i värmen gräva i den är fysiskt utmattande.

Efter plantering vattnas plantorna två gånger per vecka tills man kan se att tar sig och att jorden är fuktig och sedan reduceras vattningen till en gång per vecka och därefter sker den allt mera sällan.

Så här långt är resultaten lovande. Under 2016 fullbordade Echo framgångsrikt 3 av 10 planerade områden för skydd och återställande av Bonaires torra skog.

Totalt planterades nära 3 000 träd i en massiv insats under den regniga perioden 2016-2017. Volontärer och representanter från lokala organisationer och företag kom under fyra organiserade träplanteringsepisoder för att hjälpa Echoteamet.

Över 20 olika trädarter planterades och i mars 2017 kunde teamet med glädje rapportera att den överväldigande majoriteten av träd levde och växte.

ETT ÅTERSTÄLLT BONAIRE...

Då tiden går kommer nyttan för ön att vara enorm. Återställandet av växter och träd utgör grunden för ett hälsosamt ekosystem. Gulskuldrade amazoner, parakiter och andra djur kommer att få ett bättre liv i detta torra och blåsiga lilla paradiset.

Lär mer om Echo online: echobonaire.org

Speciellt tack till: Netherlands Forces in the Caribbean, Openbaar Lichaam Bonaire, Ministry of Economic Affairs of the Netherlands, Vogelbescherming Nederland, STINAPA och till partnern sedan lång tid tillbaka Dutch Caribbean Nature Alliance (DCNA)

BILDTEXTER:

(överst till vänster) Fröskidor från dividiviträdet (*Caesalpinia coriaria*). Dividiviträdet böjs ofta av starka vindar och det når därför sällan full höjd (9 m).

(mitten till vänster) Närbild av Wayaka-trädet (pockenholtsväxtart, *Guaiacum officinale*). De gröna och bruna mönstren på barken ger trädet ett slående vackert mosaikmönster.

(nederst till vänster) Gulskuldrad amazon som uppskattar mispelns frukostiga blomning (*Mespilus germanica*).

(överst till höger) Gulskuldrade amazoner som uppskattar Kibrahachablommor, trumpetblomma (*Tabebuia billbergii*).

(mitten till höger) Wayaka i blomning.

(nederst till höger) Wayakafrukt. Dess klara inre röda fruktkött är favoritfödan för det vilda på Bonaire.

Photos © Echo

PLANTERINGSPROCESSEN

STEG 1: Insamling (överst till vänster). Beroende på art kan frön insamlas året runt på Bonaire i olika mognadsstadier – några kan vara gröna, andra mogna och torra. **STEG 2: Förberedelsen** av fröna för plantering skiljer sig mellan olika arter och kan innebära borttagning av kapseln eller putsning, fuktning eller torkning av fröna. **STEG 3: Sådd** (överst till höger). Då fröna är klara sås de i små lådor i Echos växt”barnkammare”. Fröna bevattnas regelbundet till dess de gror. **STEG 4: Återplantering** (nederst). Då fröna gror återplanteras de i större kärl för att rötterna ska utvecklas. **Photos © Echo**

STEG 5: Plantering (överst till vänster). Då träden vuxit och blivit stora nog tas de till ett av Echos återskogningsområden runt om på ön. Ett hål grävs som är stort nog och organisk kompost läggs i och trädet planteras omsorgsfullt. **STEG 6: Vattning** (nederst till vänster). De nya träden bevattnas för hand två gånger i veckan tills dess att de etablerats och man kan se att de växer. Bevattningen reduceras då till en gång i veckan tills dess att träden kan klara sig själva vilket kan ta upp till ett år.

(höger) Kaktusar utgör ett hållbart staket och de skyddar nya träd från vilda getter och åsnor. **Photos © Echo**

ARTPROFIL, IUCN NÄRA HOTAD, CITES APPENDIX I

KUBAAMAZON

(Amazona leucocephala)

Zapata Swamp som är beläget inom Ciénaga de Zapata Biosphere Reserve på Kuba, är hemorten för en mångfald av växter och djur, som inkluderar Kubaamazonen. Dessa iögonfallande papegojor kan vanligen återfinnas i grupper som festar på bladknoppar, kottar, späda skott, frukt och frön. Världspopulationen hotas av allvarlig habitatförlust och fångst för handel med vilda fåglar.

OM FOTOGRAFEN:

WPTs vetenskapliga rådgivare Roger Wilkinson är tidigare Head of Conservation and Science ("chef för bevarande och forskning") vid Chester Zoo. Han har en BSc i zoologi och en PhD från Southampton University, rik fälterfarenhet och han har författat vetenskapliga artiklar inom områdena ornitologi, fågelbeteenden och ekologi.

PAPEGOJAN SOM TUGGAR

En papegoja som tuggar, klättrar och letar föda är en lycklig en, och det är halva slaget vad gäller att hålla fåglar friska.

Vilda papegojor är som vi vet mycket upptagna djur, som letar efter och sedan plockar isär födoämnen för att få tag på den finaste och nyttigaste matbiten de behöver för att överleva.

I deras naturliga miljö får papegojor i sig bark, löv, och annat bråte; de skalar också av plantor och tuggar på trä för att bygga bon. I vissa delar av världen äter papegojorna lera för att få mineraler och för att neutralisera gifter från fröna de äter. Papegojor vill alltså instinktivt arbeta för brödfödan; de förväntar sig att behöva göra det.

Papegojor som hålls som husdjur får inte utlopp för dessa vilda tendenser, så utträkning (och dess sammanhörande problem) kan bli resultatet. De finner sig ofta utelämnade till sina människors scheman: en specifik tid för att äta, en specifik tid för att bada, och för att leka.

Om vi, som deras vårdare, kan återskapa saker från det vilda med pussel, leksaker, putsobjekt, och sök som kan hålla dem sysselsatta medan vi är borta, så kan till viss del dessa intelligenta varelser hållas mentalt och fysiskt upptagna.

Om man håller papegojorna sysselsatta med leksaker och sök och övervakar äventyr utanför buren så distraherar man dem även från att tugga på saker i hemmet som inte är riskfria, tex elsladdar och rullgardiner. Plus, en frisk papegoja (utan underliggande problem) som har tillgång till ofarliga saker att tugga på, ska aldrig behöva få näbben trimmad.

EN TUGGANDE PAPEGOJA ÄR EN LYCKLIG PAPEGOJA.

De flesta papegojor älskar att tugga, över allt annat. Deras näbbar och tungor är gjorda för att plocka och manipulera, och deras hjärnor är nyfikna. Annat än att plöja igenom frukosten och middagen finns det inte så mycket annat för en husdjurspapegoja att göra, så timmarna med dagsljus bör fyllas med aktivitet och leksaker som stimulerar naturliga beteenden.

Här är några ofarliga och enkla idéer för att hålla näbbar upptagna:

- **Naturliga trädgrenar** - vinranka, äpple, kornellsläktet, björk, ask, poppel och vide ger bra sökmöjligheter och sittpinnar. Ta bort all kladdig sav eller delar som kan ha kontaminerats av vilda djur, och försäkra dig om att grenarna inte har besprutats med bekämpningsmedel eller har mögel på sig. Undvik grenar nära stora vägar, då de kan ha utsatts för salt, fett, olja och andra föroreningar.
- **Naturliga kottar** - plocka de som är rena, färska och fria från smuts och annat. Baka i ugnen på ca 100 grader Celsius i 20 minuter för att värmesterilisera; stäng av ugnen och låt kottarna sitta i ugnen med dörren stängd i 2 timmar för att svalna av och torka ordentligt. Fyll kottarna med matbitar eller annat tuggbart.
- **Innersta rullen med hushållspapper** - skär bort eventuellt lim och fyll med matbitar eller papper.
- **Torkade majscolvar** - se till att de är fria från skadeinsekter och mögel.
- **Pappersmuggar** - oaxade som kan träs på och bindas fast i leksaker.
- **Små bruna papperspåsar** - fyll dem med leksaker eller matbitar och vik ihop.
- **Träbitar** - se till att de är obehandlade och inte har några spikar, skruvar eller häftstift i sig. Fågelsäkra träslag inkluderar balsaträ, furu, och bok.
- **Torkade ihopvävda palmlblad, sjögräs, majshylsa** - väv dem mellan burgallret, knyt runt sittpinnar, eller använd som fyllnadsmaterial till annat tuggbart.
- **Vävda korgar och former** - se till att de är naturliga och obehandlade och av ett säkert material, såsom vide eller vinranka.
- **Kaffefilter (oblekt papper)** - sätt fast i leksaker, eller fyll flera lager med nötter och frön, knyt ihop och häng från burgaller eller sittpinnar.
- **Ståltrådsfria klädnypor av trä** - obetsade och omålade.
- **Träslevar** - borra ett hål och häng upp i leksaker.
- **Matbitar** - grönkål, mangold och annat grönt, äpplen, morötter och morotsblast, zucchini och dess släktingar, granatäpple, paprika eller chilifrukt (med frön).
- **Bläckfria lådor eller kartong** (rena) - göm andra leksaker eller matbitar i dessa.
- **Äggkartonger** (av kartong, som innehållit intakta ägg som inte spruckit) - skär inte mindre bitar för fotleksaker eller fyll kopporna med andra saker.
- **Torkat kokosnötskal** - urgröpta för att tugga på fibrerna, eller med tuggsaker inuti.

Det som nämns ovan är bara en början. Kom ihåg, säkerhet först - när du introducerar en ny leksak, övervaka alltid leken i början för att vara säker på att inget går fel. Sedan kan du luta dig tillbaka och se hur de njuter. *(Och förhoppningsvis lämnar de ditt fönsterbräde och golvlister i fred!)*

EN FÖRSTÖRD LEKSAK ÄR EN UPPSKATTAD LEKSAK!

HYLLNING

”DET VAR MIKES KÄRLEK TILL PAPEGOJOR SOM SATTE HÄNDELSERNA I RULLNING. DET VAR AUDREYS STÖD SOM GJORDE DRÖMMEN TILL VERKLIGHET.”

AUDREY REYNOLDS 1930-2017

Det är ovant att skriva om min mor då det var min far som fått äran för de initiativ inom papegojvälfärd och bevarande som uppnåddes under deras livstider. Men de var ett team, och hon fanns där då de fattade beslut som ledde dem till att skapa en papegojvälgörenhetsorganisation som kallades World Parrot Trust.

- Hyllning av Alison Hales

HUR DET BÖRJADE

Audrey Pearse mötte Mike Reynolds i en jazzklubb i centrala London. Båda bodde i södra London och andra världskriget, evakuering och matransonering var en betydande del i deras unga år. De gifte sig 1954 och flyttade ungefär 5 mil söderut till Sevenoakes, och Mike pendlade till London varje dag för att arbeta inom en reklambyrå. Vi fyra barn föddes och Audrey hölls sysselsatt med att uppfostra oss, ta hand om våra hundar, hälsa trädgården, och köra runt oss i sin klargula Mini. Under familjesemestrar gav vi oss långt ner till sydvästra England, och Cornwall blev ett favoritställe.

CORNWALL OCH PAPEGOJOR

I slutet av 1960-talet gav Mike upp reklamjobbet och startade ett eget leksaksföretag. Audrey hjälpte honom med denna ganska galna idé och reste till mässor för att hitta distributörer för produkterna. Vi hade redan kanariefåglar som husdjur, men nu när Mikes arbetade hemifrån var det enkelt för honom att ha andra fåglar. Det var då den orangevingade amazonen 'Major' kom att bo hos oss... mina föräldrar hade startat sin resa in i papegojvärlden!

Sedan hände två ting: ett besök till ett fågelcenter och en artikel i tidningen Daily Mirror. När han besökte 'Birdland' såg min far ett sätt att uppfylla flera drömmar på en gång: att starta sitt eget fågelcenter, kunna leva på det, samt bo i Cornwall. Tidningen beskrev hur han hade erbjudit hem till 'buttra papegojor' och 'lynniga aror'. Han var 38 och detta var den första gången han uttryckte en varaktig oro: "Många importerade papegojor ämnade åt husdjurshandeln är tyvärr så illa behandlade och missköttade att de aldrig blir lämpliga som husdjur. Då de blir vresiga tvingas de leva sina liv i isolering i sina underdimensionerade fängelsen." De gjorde en modig plan för att förändra sina liv: hus såldes och köptes, skolor letades fram, och flytten till Cornwall gick igenom.

HITTA PARADISET

Mina föräldrar hittade 'Glanmor' i Hayle, ett viktorianskt hus med en insynsskyddad inmurad trädgård och tillräckligt med utrymme för att skapa ett perfekt fågelcenter. Det var Mikes kärlek till papegojor som satte händelserna i rullning. Det var Audrey's stöd som gjorde drömmen till verklighet.

Inte allt gick smidigt och det tog två år att få byggtillstånd, men voljärer byggdes och fåglar installerades. Handelsväxthus blev affären och caféet, och dessa var Audrey's domäner. Hon tog på sig flertalet roller, inklusive att göra tusentals smörgåsar och inhandla saker till butiken - hon var skicklig på att förhandla med grossister för att få betalningsplaner. Det var en skarp inlärningskurva, men mina föräldrar höll fast i planen. Så småningom blev Bird Paradise känd för att föda upp sällsynta fåglar och växte till en populär lokal attraktion.

TIDIGA DAGAR OCH WORLD PARROT TRUST

Under de första åren minns jag Mac och Alice, de röda arorna som flög fritt under två årtionden, och som födde upp sina ungar i ett bo uppe på ett tak. Herbert, den vackra palmkakaduan; Woody, den pratsamme saintvincentsamazonen; större soldataror; guldkarakiter; och par av balistarar och vita öronfasaner var allihop där. Puben 'The Bird in Hand' ['en fågel i handen'] öppnade och, när en utterinhängnad kom till, döptes 'Bird Paradise' om till 'Paradise Park'.

År 1989 etablerades sedan välgörenhetsorganisationer World Parrot Trust i parken. Min far spenderade timmar i telefon med 'papegojmänniskor' världen över, för att lista ut hur man bäst kunde hjälpa papegojor i nöd. De reste till papegojkonvent tillsammans, där Audrey bemannade World Parrot Trust-bordet för att hjälpa till att sprida ordet. Vid ett möte i Cincinnati mötte de Carl Jones från Durrell Wildlife Conservation Trust, och WPTs första projekt blev att rädda den kritiskt hotade mauritiusparakiten.

Paul Butler från RARE var också för, vilket ledde till att tre 'utbildningsbussar' byggdes och skeppades från Cornwall till Karibien som del i att hjälpa saintvincentsamazonen, saintluciaamazonen, kejsarsamazonen och den rödhalsade amazonen.

World Parrot Trust blev en mycket stor del av deras liv. De lade mycket energi och uppfinningsrikedom på att göra den framgångsrik för att hjälpa papegojor världen över. År 2007, efter 51 år som gifta, dog Mike. Även om livet inte kunde bli detsamma så repade Audrey mod och behöll kontakten med vänner och familj både nära och långt borta. Hennes hälsa gick upp och ner, men hon hade en optimism som vi älskade. Bara några veckor innan hon dog åkte hon runt i parken på sin skoter och pratade med människor och papegojor.

Det är så jag minns dem, med glada minnen av de val de gjorde tillsammans, skratten, och glaset vin vi delade.

Alison

PSITTANYHETER

EN VÄGGMÅLNING SOM FIRAR AUSTRALIENS UTROTNINGSHOTADE FÅGLAR INKLUDERAR MÅNGA PAPEGOJOR

En väggmålning av Australiens mest hotade fåglar har skapats i Preston, en förort till Melbourne. Det vackra konstverket installerades på uppdrag av den icke vinstdrivande gruppen The Nature Conservancy, av Melbourne-artisterna Conrad Bizjak och Chris Hancock.

Den 100 kvadratmeter stora väggmålningen föreställer ett flertal färggranna inhemska fåglar som anses hotade, inklusive den orangebukiga parakiten (*Neophema chrysogaster*), inkakakaduan (*Cacatua leadbeateri*) och seglarparakiten (*Lathamus discolor*). Direktören för Conservancy Rich Gilmore hoppas att målningen kommer tjäna som en påminnelse av den naturliga världens under i Australien.

”vi föresatte oss att skapa något vackert som inspirera folk att bevara naturen, och samtidigt bidra till en rika historien av publik konst i norra Melbourne”, konstaterar han.

Läs mer på <http://tinyurl.com/yb39pzhc>

KAKADUOR HÅLLER SINA VERKTYG I TRYGGT FÖRVAR

Det är få djurarter som än så länge har upptäckts använda verktyg på regelbunden basis. Ännu fler tillverkar sina egna verktyg. Men goffinkskaduan (*Cacatua goffiniana*) kan göra båda, medan de verkar sakna en genetiskt adaptation för verktygsanvändning. Nylig forskning har även upptäckt ännu en fantastisk anpassning: fåglarna håller fast i verktygen och släpper dem inte förrän de hade fått tag på den sista av fem matbitar som var svåra att få tag på.

Läs mer på <http://tinyurl.com/kmceypy>

TJUVJÄGARE ANVÄNDER AKADEMISKA JOURNALER FÖR ATT HITTA HOTADE ARTER

En ny vändning i det pågående slaget mot illegal handel har uppdagats: tjuvjägare som använder sig av vetenskapliga tidskrifter online och akademiska artiklar för att fastställa var hotade arter kan hittas. Det är en utveckling som oroar minst en framstående biolog: professor David Lindenmayer, från Australien National University (ANU), har sagt att förekomsterna av sällsynta australiska arter som nattpapegojan (*Pezoporus occidentalis*) bör hållas hemliga för att undvika att tjuvjägare och amatörentuseaster bidrar till deras minskade antal. Professor Lindenmayer har manat skademiker till att utelämna detaljerna om var en art lever i framtida sakkunnigt granskade artiklar för att hjälps till att försäkra deras överlevnad.

Läs mer på <http://tinyurl.com/yaqju67t>

9E ÅRLIGA KRYSSNINGEN FÖR PAPEGOJENTUSIASTER

November 10 - 20, 2017: Panamakanalen

Få erfarenhet av några av de blåaste vattnen och bästa sightseeing i världen! Lär dig mer vid våra seminarier om papegojor ombord och ge dig en chans att se papegojor i det fria vid våra exklusiva exkursioner.

En spektakulär kryssning för alla papegojentusiaster! Denna 10 dagars kryssning går till 6 hamnar såsom Princess Cays (Bahamas), Cartagena (Colombia), Panamakanalen och Colon (Panama), Puerto Limon (Costa Rica) och Georgetown (Cayman Islands).

Boka din plats idag!

carolstraveltime@gmail.com 1-510-200-5665 (USA)

PARROTLOVERSCRUISE.COM

BOKRECENSION

AVIAN COGNITION: EXPLORING THE INTELLIGENCE, BEHAVIOUR AND INDIVIDUALITY OF BIRDS (FRITT ÖVERSATT "FÅGLARS KOGNITION: UTFORSKANDE AV FÅGLARS INTELLIGENS, BETEENDEN OCH INDIVIDUALITET")

(Övers. anm.: kognition är en samlingsterm för de mentala processer, normalt viljestyrda, som handlar om kunskap, tänkande och information)

Recension av: Gregory Kohn, New Mexico State University

Inbunden: 535 sidor. Utgivare: CRC Press

Tills helt nyligen var termen fågelhjärna (övers. anm.: jämför uttrycket hönshjärna hos oss) synonymt med dumhet. Nuförtiden vet vi bättre. Från duvor som kan skilja på målningar av van Gogh från Monet, till kråkor som gör verktyg, kan igenkänna ansikten och kan komma ihåg oförätter och till papegojor som förstår aspekter på språk. Ju mer vi iakttar fåglar desto tydligare framgår deras förstånd. Och det är noggrann observation av fåglar som är essensen i Debra Herrmanns bok "Avian Cognition: Exploring the intelligence, behaviour and individuality of birds".

Fåglarnas komplexitet i beteende betyder att det räcker med att utrusta sig med en kikare, ha rätt motivation och tid och du kan upptäcka något nytt. Debras bok är lysande i att ge detaljerade dag till dag-observationer av både fria fåglars och burfåglars beteenden. Inte desto mindre saknas substans av hennes vetenskapliga tolkningar av sådana beteenden.

Första kapitlet ger en generell översikt av grundläggande vetenskapliga uppfattningar och ger författarinnans egen och ofta excentriska perspektiv på medvetandegrad och kultur. Denna del ska närmas med försiktighet eftersom den misslyckas med att citera den omfattande existerande vetenskapliga litteratur som finns om dessa ämnen och drar uppmärksamheten till icke-primära källor. Bokens viktiga delar är de följande kapitlen. Varje kapitel fokuserar på ett urval av några arter och innehåller information om varje arts historia, beteende och kognitiva förmågor och egenskaper. Anekdoter om beteende är fängslande och roliga att läsa och lyfter pionjärandan hos de första etologerna. Inte desto mindre sträcker sig tolkningarna av beteenden utöver det som observationerna tillåter. Fågelentusiaster från fågelskådare, både amatörer och professionella ornitologer kommer att uppskatta boken för dess underbara beskrivningar av olika beteenden. De som är intresserade av lära sig mer vetenskapligt om fåglars kognition ska studera de många andra böcker som finns inom ämnet.

MÖJLIGHETER, BLI VOLONTÄR

WPT-partnern Echo gör ett viktigt arbete för papegojor på Bonaire och de behöver alltid volontärer till sin hjälp. Om du har tid över kontrollera på deras webbplats om de öppna positioner som alltid finns och se om du hittar något passande:

echobonaire.org/volunteer

**FÅ TILLGÅNG TILL TIDIGARE UPPLAGOR AV PSITTASCENE--PSITTASCENE.ORG PÅ
ENGELSKA, HOLLÄNSKA, TYSKA, ITALIENSKA, PORTUGISKA OCH SVENSKA**

PAPEGOJOR I DET FRIA:

DEN GULÖRADE PARAKITEN (*OGNORHYNCHUS ICTEROTIS*)

“Då vi klättrade ner och tillbaka mot Jardín såg vi oväntat och lyckligtvis en grupp av åtminstone ett dussin fåglar som i vår ögonhöjd tog för sig i ett fruktträd på en brant sluttning under oss.”

Den gulörade parakiten har gjort en anmärkningsvärd återkomst från utrotningens brant i dess inhemska Colombia. Den har lidit av nedhuggningen av 45 meter höga Ceroxylon quindiuense (wax palms) som är viktiga för deras överlevnad. Katolska kyrkan använde blad från detta träd för sina traditionella palmsöndagsfestligheter men numera har församlingarna ändrat sina vanor genom att helt enkelt i stället välsigna med små palmlantor och därmed kan de mogna vuxna träden sparas.

Foto © Manfred Kusch
